

Ο ΓΚΑΝΤΙ ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ο Γκάντι, ο μεγάλος άπóστολος τής Ινδίας και τής ανθρωπότητας, πού οί συμπατριώτες του τόσο δίκαια τού δώσανε τόννομα «Μαχάτμας» πού θά πη «Μεγάλη Ψυχή» και πού σήκωσε το ήθικό του ανάστημα ενάντια σόλες τις άδικίες, δέν έμεινε βέβαια άσυγκίνητος μπρός στην άδικία πού γίνεται στις γυναίκες στόν τόπο του ακόμα περισσότερο από άλλου.

Από όλα τά κακά για τά όποία είναι υπεύθυνος ο άνθρωπος, τó χειρότερο γι' αυτόν είναι ο τρόπος πού μεταχειρίστηκε ο άντρας τή γυναίκα, και «θάπρεπε να σκύβω με τó κεφάλι» λέγει, έφ' όσον υπάρχει έστω και μιά μόνο γυναίκα προσωρισμένη για τήν αντρική ήδονή. Σ' ένα άρθρο του στη «Νέα Ινδία» διηγείται μιά συνέντευξή του με τις γυναίκες πού τις όνομάζει «οί ξεπεσμένες μας άδερφές» και λέγει πόση ντροπή σάν άντρας πούναι αιστάνθηκε μπρός στις εκατοντάδες τις γυναίκες αυτές πού πολλές ήσανε πιά περασμένης ηλικίας και άλλες παιδιά ακόμα και πού συζητήσανε μαζί του με τόση ελλεικρίνεια και αξιοπρέπεια και τόση επιθυμία να βελτιώσουν τή θέση τους. Σ' αυτό τó άρθρο του αναφέρει και τόν τρομαχτικό αριθμό τών γυναικών τού είδους αυτού στις Ινδίες πού με τó μετριώτερο ύπολογισμό είναι ενάμισυ εκατομμύριο.

Εξανίσταται με τόν τρόπο πού ανατρέφονται τά κορίτσια και με τούς γάμους τών παιδιών (ο ίδιος άρραβωνιάστηκε 8 χρονών και παντρεύτηκε στα 12) και φρίκη τόν πιάνει βλέποντας κοριτσάκια να είναι κούλας χήρες και άντρες να ξαναπαντρεύονται με άδιαφορία μόλις χάσουν τις γυναίκες τους. Ζητά για τή γυναίκα ψήφο και ισότητα μπρός στό νόμο. Όχι μόνο αυτό, αλλά ενεργητική ανάμιξη και έπιρροή στις έθνικές υποθέσεις.

Με τή συνηθισμένη του μέθοδο περιμένει τή βελτίωση κίότερο από τις άδικημένες παρά από τούς άντρες, και στις γυναίκες άπευθύνεται για να τις προτρέψει να γίνουν πιο αξιοσέβαστες παύοντας να θεωρούνε τόν έαυτό τους αντικείμενα τής αντρικής ήδονής. Όχι μόνο να παραιτηθούνε από τά λούσα τους, αλλά να συμμεριστούν τά αντρικά βάρη.

Να λάβουν μέρος θαρρετά στην πολιτική ζωή αναζητώντας τούς κινδύνους και τις ευθύνες της. Να παραβγούν με τούς άντρες στις στερήσεις και στην ύπομνη και ώρισμένως θά τούς ξεπεράσουν γιατί ή γυναίκα, λέγει, δέν είναι τó πιο αδύνατο φύλο, αλλά τó πιο εύγενικό και τó καλύτερο με τήν ικανότητα πούχει να θυσιάζεται και να υποφέρει σωπαίνοντας, να έχει πίστη και να έχει γνώση.

Γιατί ή διαίσθηση τής γυναίκας πολλές φορές βρέθηκε πιο σωστή από τή φαντασμένη αξίωση πού έχουν οί άντρες πώς αυτοί έχουν περισσότερη γνώση. Και βρήκε στις γυναίκες τής Ινδίας, αρχίζοντας από τή δική του — πού άπεύθυνε ένα ώραίο διάγγελμα στό λαό άμα οί Άγγλοι τόν στείλανε στη φυλακή — θερμήν ύποστήριξη και συνεργασία. Γυναίκα τόν διαδέχτηκε τó 1925 στην προεδρεία τού Ινδικού Κογκρέσσου, ή μαθήτριά του και ποιήτρια Κα Σαρογίνη Ναϊντού.

Κολακευτικό για τó φεμινισμό είναι πώς τή μέθοδο τής παθητικής αντίστασης πού έφήρμωσε στη Νότιο Άφρική και στην Ινδία και πού κίνησε τó θαυμασμό τού κόσμου, δλου με τó ήθικό της μεγαλειό, τήν εμπνεύστηκε εν μέρει από τήν παθητική αντίσταση τών σουφραζετιτών τής Άγγλίας πριν από τόν πόλεμο.